

Bilag 2.

ERHVERVSRÅDET FOR GARTNERI OG FRUGTAVL

14. marts 1963.

Erhvervsrådet anser det for fastslået og gennem den nuværende lovgivning bekræftet, at betegnelsen landbrug (landbrugsejendomme, landbrugsmæssig drift etc.) omfatter alle former for jordbrug fra det mest ekstensive marsk- og græsningsbrug over normale gård- og husmandsbrug til frilandsgartneri — frugtavl og drivhusgartneri.

Denne placering må ud fra lovmæssige og administrative synspunkter anses for naturlig og hensigtsmæssig. Gartnerierhvervet må endvidere, i det mindste hvad angår ejendommenes og arealernes benyttelse, fortsat hævde ligestillingen med bl. a. landbruget samt nære forventning om, at lovændringer ikke medfører absolutte eller relative ulemper.

På dette grundlag — og alene ud fra saglige erhvervsmæssige betragtninger — må Erhvervsrådet anmode om en præcisering i landbrugslovens § 1 af jordbrugets karakter og omfang og vil til udvalgets overvejelse foreslå følgende ændring:

§ 1: Til landbrugsejendomme efter denne lov henregnes enhver ejendom, som har eller senere får et jordtilliggende af mindst 1 ha og et grundbeløb af mindst 2.000 kr., og af hvis tilliggende mindst 1 ha anvendes til frembringelse af landbrugs- eller gartneriprodukter eller til planteskole eller til frugt- eller frøavl, og som.....

Ordet „havebrugsprodukter“, der i den gamle og nuværende lov skal dække den erhvervsmæssige produktion af frugt, grønsager, planter og blomster, bør erstattes med „gartneriprodukter“ bl. a. for at undgå en i de senere år altfor let adgang til for ikke-jordbrugere at opnå byggetilladelse til bolig og sommerhuse m. v. på større arealer, der opgives anvendt til havebrugs-

produkter. Erhvervsrådet mener, at det erhvervsmæssige gartneris sammenhæng med det øvrige jordbrug nødvendigvis må bevares, og at det må ske samtidig med, at lovgivning og administration harmoniseres og fortolkningsrammen indsnævres.

II. Erhvervelse af landbrugsejendomme.

I lov nr. 127 af 16. april 1957 og i nuværende lovforslag er der ikke taget tilstrækkeligt hensyn til, at der kan være en rimelig og naturlig grund til, at bestående gartneriejendomme ønskes etableret som aktieselskab med gartneri (planteskole etc.) og det til normal drift hørende nødvendige inventar etc. som eneste aktiv, og med ejeren og hans familie, resp. arvingerne, som aktionærer.

Store gartnerivirksomheder, der ofte ikke vil kunne deles eller omsættes, kan kun videreføres ved et særligt arrangement, som træffes af ejeren eller mellem arvingerne. Ret nærliggende er aktieselskabsformen med en af arvingerne som ansvarlig leder.

Erhvervsrådet henstiller, at aktieselskaber, der udelukkende er baseret på jordens dyrkning, bør være ligestillet med personer, hvorfor Erhvervsrådet anmoder om, at det enten indføres i loven eller også i udvalgets betænkning angives, at gartneri, planteskole m. v. falder ind under den i § 2's sidste punktum nævnte „jordbrugsmæssige anvendelse“.

I øvrigt finder Erhvervsrådet den i § 1 stædfundne skærpelse af reglerne for, hvornår en person m. v. anses for medejer, meget streng, især når der henses til, at grundlaget, i henhold til førstnævnte lovforslags (landbrugslovens) bestemmelser, udvides til også at omfatte de tidligere „frie jorder“, og til, at der desuden ønskes en begrænsning i retten til at erhverve landbrugsejendomme.